

12 Dage, ved April Flyttedag var der noget mere, idet Flyttedagen blev sat til den 15. April, og da havde vi vedtaget og stadfæstet Loven paa samme Dag, nemlig den 31. Marts, der var altsaa 15 Dage til at ordne det i. I Dag har vi den 11. April og har 13 Dage til den ordinære Flyttedag, den 24. April, det er altsaa en Dag mere, end der var efter Vedtagelsen af den sidste Lov i Oktober Maaned 1918. Saa jeg tror egentlig, at det med lidt god Villie nok vilde kunne lade sig praktisere, idet jeg gaar ud fra, at de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister kom med den Dag, selvfølgelig er rigtige, og hvis de var rigtige den 3. Oktober 1918, er jeg tilbøjelig til at tro, at de ogsaa er det den 11. April 1919.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne tilføje, at selv det ærede Mindretal har jo endog ved dets Ændringsforslag stillet Forslag om en hel Forandring af Lovforslaget. Vi er alle enige om, at den permanente Lov ikke skal vedtages nu, dertil er der for lidt Tid, men jeg vil meget indtrængende anbefale den højtærede Justitsminister at bevæge sine Meningsfæller, og hvem der i øvrigt slutter sig til den Side, til at medvirke til, at vi faar denne Sag ordnet nu. Den Hjælp, som Loven kan være for de Folk, der staar og mangler Lejlighed, synes jeg ikke, vi skulde undlade at tilvejebringe, og den kan tilvejebringes ved det Forslag, vi stiller, og som er let og overskueligt. Vi staar nu i den ellefte Time og skal vel tænke paa at holde Paaskeferie, saa hvis vi skal til at optage en Forhandling paa et helt nyt Grundlag, saaledes som det foreslaas af Mindretallet, vil det sige det samme, som at der ikke kommer noget ud af Lovforslaget, som kan være til Nytte for April Flyttedag 1919. Jeg vil i Overensstemmelse med, hvad Ministeren udtalte i Gaar, saa vidt jeg da forstod det, bede Ministeren om at gaa med til det Forslag, som Flertallet her har stillet, og i øvrigt vil jeg anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Forslag.

Justitsministeren (Zahle): Det kan jeg ikke tjene det ærede Medlem i. Jeg opfatter det saaledes, at det ærede Medlem har taget det Lovforslag, som blev vedtaget i Fjor, og saa ræsonnerer han ganske simpelt som saa: Jeg kan dog foreholde Ministeren, at det er det Lovforslag, som han erklærede for godt i Fjor, og saa har jeg altid det at slaa ham med og sige: Nu vil han altsaa ikke acceptere det, som

han accepterede i Fjor. Saadan er det ganske simpelt gaaet til. Men Forholdet er lige saa givet det, at et Forslag kan passe under visse Omstændigheder og ikke passe under andre Omstændigheder. Det ærede Medlem, som baade er en praktisk og forstandig Mand og endog særdeles kendt med disse Forhold, maa vide, at det ikke vil nytte det allerbitterste at vedtage det Forslag, han har stillet — den Tillid har jeg til hans praktiske Sans og Kendskab til disse Forhold —, thi alle Lejligheder er genudlejede til April Flyttedag allerede for nogen Tid siden, saaledes at Nævnet, selv om det kunde træde i Virksomhed, hvad det for øvrigt faar knap Tid til, ikke vil kunne udrette det mindste — det skulde da være, at det i ganske enkelte Tilfælde kunde hindre nogle ulykkelige Brudepar, som skal giftes til April Flyttedag, i at flytte ind i deres Lejlighed. Der staar jo udtrykkelig en Regel om, at Brudefolk kan sættes til Side til Fordel for andre, og det eneste, som Lovforslagets Vedtagelse vil medføre, er, at man vil kunne lægge sig i Vejen for, at disse stakkels Mennesker, som staar længselsfulde efter at faa deres eget lille Hjem, faar det. Hvis det ærede Medlem er enig med mig i, at vi skal gøre noget, som skal nytte, beder jeg det ærede Medlem slutte sig til Mindretallets Ændringsforslag. Saa bliver det ogsaa nok vedtaget i det andet høje Ting — det bliver derimod sikkert ikke det Forslag, som det ærede Medlem støtter.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Efter disse Udtalelser af den højtærede Minister kunde jeg have Lyst til at rette den Forespørgsel til Ministeren: Hvilken Forandring er der sket med Hensyn til Boligmangelen siden Oktober 1918? Naar den højtærede Minister den 3. Oktober 1918 kunde anbefale netop det Forslag, som vi her har stillet — det er nemlig ordret det samme —, maa man dog spørge: hvilken Forskel er der paa Forholdet den Gang og nu? Hvis Loven kunde nytte noget den Gang, mener jeg, at den ogsaa maa kunne nytte noget nu. For øvrigt ved den højtærede Justitsminister godt, at det ikke alene er de nygifte, der er Tale om; der er ogsaa andre. I Oktober 1918 anbefalede den højtærede Justitsminister endog meget stærkt det Forslag, som den Gang blev vedtaget, og tilføjede, at der ikke for ham forelaa nogen som helst Klage over Brugen af den Lov, som blev vedtaget i 1917. Hvilken Forandring er der da sket siden?